

Landskap: *Skåne*Upptecknat av: *K. Frankman*Härad: *Frosta*

Adress:

Socken: *Högseröd*Berättat av: *Merstin Fredriksson*

Uppteckningsår:

Född år *1855* i *Löberöd, Högseröd*

Uppteckningen rör

REG. sid. 1.

2261

53 sidor.

Uppt. efter

Kerstin Fredriksson, Löberöd, Högeröds sin
Frosta härad. Skåne.

Av Kurt Frankman.

Landskap: Skåne

Socken: Helsingborg

Fullständigt namn: Fru Terstin Fredriksson

Född den 15 jan. år 1855 på

(gård eller by)

i

(socken och landskap)

Yrke:

Bisyssla:

Bosatt å följande platser: Tjänat i Revinge

(socken, landskap, tid)

Bor nu i Löberöd

(gård eller by jämte postadress)

Faderns namn: Per Persson Holm

född 1824.

Moderns namn: Bengta Månsson

född 1821.

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? omkr. 1800 b) modernet? omkr. 1800

Närmare upplysningar om släkten:

(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)

Sagesmannens barndom:

(el. upptecknarens)

(sysselsättning, syskon)

skolgång

N:r i accessions-
katalog:

4261

Läsning: Tidningsläsning
(böcker, tidningar m. m.)

Resor: Aldrig utom Skåne.

Har sagesmannen sina hägkomster efter vissa personer? Vilka?
(el. upptecknaren)

"Gammalt folk" Överhuvudtaget. i synnerhet
de båda gamle, där fru Fredriksson var anställd på Revinge.

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: Fru Fredriksson bor hos sin son Ludvig i Löheröd,
där denne är skräddare. Är glad och lättillgänglig.

Död den Ant. av
(år och dag)

Dessa uppgifter ha insänts av: Kurt Frankman, Gråbrödersgatan 6, Malmö
(namn och fullständig adress)

år

Register.LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

A:d 4. Trollen i Romeleklint.

A:e 7. Skogssnuvan.

A:f 8. Bäckhästen

A:j 9. Goe vätte.

" 10. Goe nisse.

A:r 11. Gengångare.

O:a 12. Gastabloss.
13. Lära sig häxa.

O:b 14. Åsumspågen.

T. 18. Spotta i elden.

" 19. Taklökar på husen.

" 20. Klippe naglar.

I. 21. Bordsbön.

I:b 22. "I fjor så fick ja gau..."

I:c 23. "Det var en lördagsafton..."

" 24. "Jägarn gick ett jaga..."

" 25. "Jag såg ett ljus i Österland..."

" 26. "Uti en lund vid samma ek..."

I:c 27 "Var skall jag taga vägen, nu är jag skild från dig..."

" 28 "Där växer upp en lilja..."

I:e 29 "Rie rie, rånka..." Vaggvisa.

" 30 " " " /variation/

" 31 "Jag minns en gång i världen..."

" 32 "Jag älskar dig min flicka..."

" 34 "Där gingo två flickor i rosendelund..."

I:f 36 Ramsa. "När alla människor de voro mätta..."

I:h 37 Gåtor.

I:i 38 Ortöj.

J:a 39 Havande som få se lik.

" 40 Stål i vaggan.

" 41 Havande kvinna som såg ett dött rådjur.

J:b 42 Kyrktagning.

" 43 Barndop.

J:f 44 Tandvärk.

" 45 Vårtor.

" 46 Liktornar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

J:f ⁴⁶ Liktornar.

" ⁴⁷ Skäver.

" ⁴⁸ Slaget.

J:g ⁴⁹ Skendöd.

L:d ⁵⁰ Sista kärven.

N:c ⁵¹ Ligga i daggen midsommarafon.

P:b ⁵² Koltrasten.

" Göken.

P:d ⁵³ Sten som vänder sig var gång den luktar nybakt bröd.

Lhane
Första b. d
Högsröds is. n

2261

Berättat av Kerstin Fredriksson 4.
f. 1855

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Trollen i Romeleklint,

Trollen i Romeleklint.

Min morfar talade om, att en gång hade han möt^t
trollen som bodde i Klinten. Han var på hemväg. Då mötte han
trollen som kommo släpande med kar, knivar m.m., som de hade lå-
nat på en grangård för att fira gille. De sågo ut som folk
men voro mycket mindre och fulare och hade stora röda huvud.

"Var ska detta taffelet hän?" sa morfar.

- "Klinten", sa trollen, och försvunno åt Romele-
klint.

Min mor talade om en historia om trollen i Klinten som jag väl kommer ihåg. Den odlade jorden gick ända bort till berget, och en dräng som arbetat där, tog vägen hem förbi trollens boning. Då var det så, att trollen hade bakat men grisslan hade gått sönder. När drängen kom förbi den port i Klinten som trollen använde, såg han den söndriga grisslan ligga där. Han visste genast vad han hade att göra, ty det var inte utan att han var väl bekant "me de därnade folket". Han tog grisslan, lagade den och lade den sedan på samma ställe. Trollen kom, tog grisslan och lade istället "skällekagor" till drängen som tack för hjälpen.

Som jag sa, var det liksom en port på sidan av Klinten och genom den sa folk, att trollen gick ut och in. En gång, var det en som kikade in genom nyckelhålet, och han såg de vackraste rum därinne och det var precis som hos folk.

En gång skulle jag själv se genom nyckelhålet men kunde inte hitta porten. Men det var ju inte underligt för folk sa att åskan - och det var innan min tid - slagit ihjäl trollen och sedan hade porten naturligtvis blivit övervuxen.

Skogssnuvan.

Skogssnuvan.

Min mor talade om, att henne såg man ofta då hon var barn. På ryggen liknade hon ett baktråg men var framifrån mycket vacker. I Torna Hällestad bodde en gammal kvinna och när det blev kallt i skogarna, brukade "skosnuan" gå in till henne för att värma sig, och den gamla var alls inte rädd för henne.

Bäckahästen.

Bäckahästen.

Det var en skräddare i Vomb som skulle gå till sin fästmö med en tröja. Han gick om natten för att ingen skulle se honom. När han kom genom trädgården till det ställe där flickan var piga, såg han plötsligt en stor vit häst gå efter sig. Det var bäckahästen. Skräddaren blev rädd och började skrika. Husbonden kom själv ut och då försvann hästen. Så var det med skräddaren som skulle besöka sin fästmö nattetid för att ej husbonden skulle se honom.

Högsenod, Ik.
sept. 1929.

2261

9.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Goa vätta.

Goa vätta.

Jag minns inte mer om dem än att när jag var
liten, vi brukade sätta ut gröt i gluggarna i uthusen för
deras räkning, för att vi skulle hålla oss väl med dem, som
mor sa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gengångare.

Gengångare.

Jag har hört talas om i Revinge, att om en kvinna, som har små barn, dör och barnen kommer till "lett folk" så går modern igen och kommer till barnen om natten för att trösta dem och pyssla om dem. Det gör hon varje natt tills barnen blir så stora att de reda sig själva.

Ser man en gengångare kan man fråga om allt möjlig^t i synnerhet om vad som skall^t hända, och man får alltid tillförlitliga svar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gastabloss,

Gastabloss,

En gång när jag bodde i Lillaröd, hade vi firat julafton borta. När vi gingo hem på natten sågo vi ett vackert ljus fara fram och tillbaka vid ett hus.

"Där vågar ja inte gå. De e ett spöke", sa ja'. Det sprang före oss ett långt stycke, men när vi kom upp till huset försvann det ned i ett kärr, som låg en bit därifrån.

När man såg sådant otyg, skulle man inte säga något förrän dagen efter, men det gången skadade det inte mig.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lära häxa.

Lära häxa.

Förr hörde och såg man mycket som man inte gör nu, t.ex. om folk som kunde skicka sjukdomar och mycket annat bråte på sina medmänniskor. Jag hörde, att mor sa att sådana trollkonster gick i arv från far till son. Ville en fader lära sin son sådana konster sade han till honom - det skulle vara innan han blev konfirmerad - att göra på följande sätt, nämligen att innan soluppgången gå till kyrkdörren utan att säga ett ord och baklänges därifrån, för se, när han gjort det kunde fadern lära sonen häxa men innan hade han inte kunnat,

Kon som gav "osted molk".

Åsumspågen kände jag väl till. När jag var liten tjänade jag en tid hos ett "undantagsfolk" och de hade en gång en ko som gav "osted molk". När jag drog i spenarna "knabbade de ti" och så sa folk: "Gack du ti Åsumspågen me mölken". Och på den tiden var jag inte rädd. Jag tog av kons mjölk på en flaska och när jag kom till Åsumspågen gav jag honom flaska. Han tog den och gick in i ett annat rum. När han kom ut igen gav han mig flaskan och sa att jag skulle slå ut mjölken, men var har jag glömt. Och så sa han till mig, att när jag kom hem, skulle jag ta en lie utan skaft. Ryggen på lien skulle vila mot kons ben och liens spets vara i spannen. Sedan skulle jag mjölka mitt på lien, så att mjölken rann ned i spannen. Det skulle jag göra 3 gånger. Sedan skulle jag ge kon sot, salt malt och malört, också 3 gånger. Det gjorde jag ock kon blev bra.

Småpojarna som inte kunde betala Åsumspågen.

En gång var det två fattiga pojkar, som sökte Åsumspågen och som var sjuka. Pengar hade de fått med sig. När han hjälpt dem sa han: "Kostar 50 öre". Men pojkarna sa att de inga pengar hade. "I har ju fått pengar, men di har I köpt kakor för", svarade Å. Nu var det så, att "Pågens" far, som skrev recepterna skulle ha 40 öre för varje och pojkarna hade ju alls inga pengar. Men "Pågen" och hans far såg ju, att de voro fattiga och så slapp de betala, för se, saken var den, att de haft långt att gå och så nade de blivit hungriga på vägen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVHan som lovade tro på Åsumspågen.

Det var i min ungdom en man som hette Berglund, och han hade en pojke som hade finnar, så att han såg förskräcklig ut. Folk sa till honom att söka Åsumspågen men han svarade: "De gör ente nåd". Men pojken blev värre och värre. Då körde Berglund honom till Åsumspågen. Men denne sa: "Va gör de, I tror ju ente på mej". Men han fortsatte: "Lovar I att tro riktigt säkert på mej, så skall ja hjälpa er". Det lovade mannen och Åsumspågen hjälpte pojken och han blev snart bra. Men vad han gjorde har jag glömt.

Om dem som icke trodde på Åsumspågen.

I Sebbarp bodde förr en man som hette Per Jonsson, "me sin kvinga" och båda var mycket "gudlia". En gång blev ett av deras barn sjukt och folk sa till dem att söka Åsumspågen. Det ville de också göra, men innan de for åstad - han och hans kvinna meningen - så sa de till varandra att de inte trodde ett dugg på honom. Likväl togo de den sjukes linne och for åstad och sökte Åsumspågen. Denne tog linnet och gick in i ett annat rum. När han kom ut igen, sa han: "Ni har inte här att göra för ni tror inte på mej". Och "di gudlie" fick resa med oförrättat ärende.

2261

18.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Spotta i elden.

Spotta i elden.

Spotta i elden fick man inte göra för då
fick man ont i halsen, sa mor.

Skane
Frösta
Högserod

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2261

Myt. R. Frankman

19

Bert. R. Fröstén
2. 1855

Taklökar på husen.

Taklökar på husen.

I hus med taklökar slog åsken aldrig
ner.

2261

20.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Klippa naglar.

Klippa naglar,

Om söndagar och torsdagar är det farligt att klippa naglar. Mor gjorde det alltid på fredagarna och sedan tog hon de avklippta kanterna i sitt förkläde och slängde dem i ugnen.

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

21.

Min mor höll noga på att vi läste följande bön innan maten:

I Jesu namn gå vi till bords,
äta, dricka, få Guds ord,
Gud till ära oss till gagn,
så få vi mat i Jesu namn.

I fJOR så fick ja gau...

I fJOR så fick ja gau
me drängana ti gilles grann,grann,grann,
me drängana ti gilles.
I aur så faur ja sidda
å vyssa den lilla aj,aj,aj,
å vyssa den lilla.
Å va de ente väl
att ja fick vara me.

I fJOR så fick ja gau
me förkläna di vita grann,grann,grann,
me förkläna di vita,
I aur så faur ja tvätta
di bleerna di skitta aj,aj,aj,
di bleerna di skitta.
Å va de ente väl
att ja fick vara me.

I fJOR så fick ja gau
me toffelen på tåen grann,grann,grann,
me toffelen på tåen.
I aur så faur ja gau
me träskorna på mej aj,aj,aj,
me träskorna på mej,
ja stöder ånklarna au mej.
Å va de ente väl
att ja fick vara me.

Det var en lördagsafton...

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det var en lördagsafton
uti januari månad,
en skräddare han drunknade
allt uti en sjö.

Han gick ju ner till stranden,
tog på sig sina skridskor,
han tänkte uppå vänner sin
allt för att komma fort.

Han var så hjärtligt glad
allting för honom lekte,
Det var väl för han gick
emot sin blekande död.

Han var så hjärtligt glad
han hade knappast gått en timme
förrän han låge döder
och kaller som en sten.

Han låg på havsens botten,
han såg de stjärnor lysa,
han tänkte uppå far och mor
som döda var förut.

Han räckte och han bad,
han räckte kalla näven,
men ingen honom hörde
för alla sovo sött.

2261

Jägarn gick att jaga...

24.

Jägarn gick att jaga
med bössa och pistol i hand,
att skjuta unga duvor
som han så sällan fann,
trallalalalalala....
att skjuta unga duvor
som han så sällan fann.

Han blåste i sin pipa
och strax kom där en duva fram.
Den duvan var en flicka,
den tog han i sin famn,
trallalalalalala....
den duvan var en flicka
den tog han i sin famn,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gossen sa till flickan:
"Säj, vill du bli min lilla vän
så gå vi ut i skogen
och sjunger där en sång,
trallalalalalala....
så gå vi ut i skogen
och sjunger där en sång."

Gossen sa till flickan:
"Säj, vill du bli min lilla vän
så gå vi ut i skogen
och knyter kärleksband,
trallalalalalala....
så gå vi ut i skogen
och knyter kärleksband.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag såg ett ljus i Österland...

Jag såg ett ljus i Österland,
det lyste som en stjärna,
det var så likt den lilla vän
jag älskade så gärna.

Jag tror den vän
den lever än,
den tänds upp sitt ljus igen
emellan såta vänner,

Fragment av visa.

Uti en lund vid samma ek
där du mig trohet svor,
där sitter jag i enslighet
och tecknar några ord.

Där samlar sig de fåglar små
och duvor om varann,
de para sig i par om par
och knyter kärleksband.

När jag uti den lunden går
där jag får träffa dej,
mitt hjärta sönderbrista må
när jag påminner mej.

Fragment av visa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Var skall jag taga vägen nu är jag skild från dig...

Var skall jag taga vägen, nu är jag skild från dig
att taga mig en annan vän det passar intet /?/ mig.
Den vännen som jag älskar har, den kan jag inte få,
han har uti mitt hjärta gjort en så stor oro.

Ja dina milda ögon de har bedragit mig
de sken som solen klara så dejligt för mig.
Nu har du tänkt att svika mig det kan jag väl förstå,
men likväl vill jag önska dig att lyckan med dig gå.

Och dina falska vänner de pratat har för dig,
att du mig skulle svika, du gjort det visserlig.
Adjö, jag avsked tager med dig min lilla vän,
vi få väl en gång råkas hos Gud i himmelen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fragment av visa.

Där växer upp en lilja uti den gröna lunden,
så kommer där en ovän och tager henne bort.
"Den ovän han ville mig förföra,
han lägger mig i graven kanhända innan kort.

De rosor och de blader de gör mig ofta gläder
när som jag går mig åt den rosendelund.
Kanhända att min ovän det förtryter
att jag tar lilla vännen uti famnen en stund?

Fragment av visa.

Vaggvisa.

Ria ria rånka...

2261

Ria ria rånka,
var ska vi ria,
ria å fria
ti en liden pia,
va ska hon hetta
Anna Magretta.

Där va ingen himma
udan tvau små honga
å lau unger väggja
å slicka dorras läggja,
den ene sa habb
den anre sa hobb,
å där va en gammal käring
å rede melgröd.
Hon to en stickja
å lo me slickja.
Ja sprant närr ad gada
å oppad gada,
där hitte ja me en peverkaga,
den sve po min tonga,
den stoppa ja i min lomma,
den gömde ja him ti mor å far.
Far vussa barn
mor nussta garn
suster plocka korn
å bror blauste i horn.

Vaggvisa.

29.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2261

30.

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

Vaggvisa.

Ria ria rånka
hästen hetter Blånka,
hästen hetter Gadegrå,
hästen kasta mannen au
långt ud i bäcken
me possen å me säcken.

Vaggvisa.

2261

31:

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fragment av visa.

Fragment av visa.

Jag minns en gång i världen
en flicka som var grann,
med ett vackert utseende som rann.
Hennes kinder de var röda,
hennes ögon de var blå
likasom uppå duvorna de små.

.....

Nu slutar jag att skriva
till dig, min flicka skön,
men ett uppriktigt hjärta
skall givas dig till lön.

Jag tänkte mig mot glädjen gå
men sorgen för mig öppen står.
När du till glädjen vänder
får jag till sorgen gå.

Där gingo två flickor i Rosendelund,
de plockade blommorna så sköna,
Den ena hon var fattig, den andra hon var rik,
den fattiga var sorgsen och bedrövad.

Den rika hon sade till den fattiga så:
"Varför är du sorgsen och bedrövad?
Haver du bortmistat din fader eller mor
eller haver du förlorat din ära,?"

- "Nej, intet haver jag bortmistat min fader eller mor
eller jag haver förlorat min ära.
Men jag sörjer mest för min fager ungersven
som vi ha båda hållit så kära."
- "Vad hjälper det du sörjer för din fager ungersven
som vi ha båda hållit så kära?
Nog tager han väl mig som stor rikedomar har
och låter dig som fattig är förfaras."

Och ungersven han stode ej långt därifrån,
han hörde vad som flickorna de talte,
Så bad han en suck så innerligt till Gud,
om vilken utav dem han skulle taga.

Så hördes där en röst från himmelen ned:
"Den fattiga den skall du taga.
Hon har sin rikedom hos Gud i himmelen
den ni blir båda värdiga att emottaga."

Och äpplet det växer ju aldrig så högt
det skall ju till jorden nedfalla.
Det växer så högt, det smakar så sött
det smakar icke lika sött för alla.

Och fågeln han flyger ju aldrig så högt
att vädret ej lyfter hans vingar,
Han flyger över berg och över salt vatten,
han sörjer ej för kläder eller föda,

Ramsa.

/Gille hade hållits på ett ställe/

Ramsa.

När alla gäster de voro mätta,
själva värden och ja me
de va som vanligt, de skulle trätta
själva värden och ja me.

Där va Pär Annarsen, Gustav Gummesen
och Kitte Mäskel och Niklas, Sven,
där va Pipare och Ljungfelt,
Fingerbyltan och Klärfelt
och Harklimissen och Rumpegissen
och Gören Kofod och Hågen Fefod och Fingerlur.

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

37.

Gåtor.

Gåtor.

Ett hus fullt me mad, .
tunna vägga å ente tag.

/ägg./

Det växer om vintern men inte om sommaren.

/istapp/

Vad är det för ett skinn, som ingen "ljuske"
/ljumske/ har?

/"grödaskinn"/

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

38

Ortöj.

Ortöj.

Den som ente har ad gi sin ko i avel å ny
han faur åga na dö te by.

En faur sluga vär forr hålten /nåår en faur tunna bröski-
vor./

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

39

Havande som
få se lik,

Havande som
få se lik,

Om en havande kvinna fick se ett lik blev
barnet blekt och blodfattigt. Och det är då sant, för det
har jag själv sett många bevis på. Men hade kvinnan ett
stycke rött tyg täll hands och stoppade det omkring bröstet
skulle barnet ej ta någon skada,

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

40

Stål i vaggan.

Stål i vaggan.

När en kvinna fått barn skulle hon lägga något föremål av stål till barnet i vaggan och hos sig själv i sängen för att inte något otyg skulle få makt ~~med~~ över henne och barnet. Allt detta var före barnets dop. Sedan var det inte så noga.

2261

41.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Havande kvinna som
såg ett dött rådjur.

Havande kvinna som
såg ett dött rådjur.

Jag kommer ihåg en piga, som hette Karna och som en gång, när hon var havande, såg husbonden komma med ett skjutet rådjur över axlarna. Djurets huvud slog fram och tillbaka. När Karna fått sitt barn, som var en flicka, riste denna huvudet precis som rådjuret gjort då det hände och slog över jägarens skuldra. Ju äldre flickan blev, ju värre blev det. Aldrig kunde hon hålla huvudet stilla. En gång, när ett annat rådjur var skjutet, tog modern 3 droppar av dess blod och gav barnet, som genast blev bra. Och att det är sant, kan jag intyga, för jag har själv sett det.

Kyrktagning.

Kyrktagning.

Förr hade de kyrktagning. Innan en som nyss
blivit moder varit i kyrkan var det inte bra för henne att
gå i byen och i synnerhet inte rakt över någon väg.

Barndop.

Barndop.

Om två barn skulle döpas tillsammans, och den ene var en pojke, skulle han döpas först. Jag hörde att de gamla sa, att om tösen blev döpt först, skulle hon få skägg och pojken intet,

Det var nog det, som hänt med en flicka som Ludvig, min son meningen, såg i Lund, då han lärde till skräddare. Hon hade skägg som en karl, men det var så vackert, att de gav henne pengar till för att hon inte skulle raka av det. "Ja, folk e tosedå nu forr tien".

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

44

Tandvärk.

Tandvärk.

När jag var liten och hade tandvärk, så sa mor alltid att jag skulle "peta tännen me en ping eller spig", sedan slå den in i ett trä och gå baklänges därifrån. Så många steg jag tog, så många år skulle jag vara fri från tandvärken. Men jag fick inte mera gå förbi det trädet.

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

45

Vårtor.

Vårtor.

Folk sa att man skulle ta en "fläskasvär" och gni-vårtorna med den och sedan sätta den upp i ett träd och så se efter, när en fågel kom och tog den. Då skulle man säga: "Tg nu och flyg med mina vårtor och låt mig aldrig få vårtor mer". Och att det hjälpte har jag själv erfarit.

2261

46

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Liktornar.

Liktornar.

Vid månsken skulle man beröra jorden med högra handen på ett ställe, där månskuggan föll och sedan föra den över det sjuka stället och säga: "Ja trodde där va nåd, men där va ente nåd". Det skulle man göra 3 gånger.

Skäver.

Skäver.

Jag vet ett medel, som är bra, för jag har själv försökt det. När Ludvig, min son meningen, var liten var han mycket klen, och det gick ett par år och han blev ej bättre. Då var det en man som dödat sin son genom att ge honom fosfor. Där fanns ju inga bevis, men där var ingen, som betvivlade det och hans egen kvinna sa det till oss. Vi tog Ludvig till mördaren och ur dennes hand fick pojken dricka vatten, och sen den dagen blev han duktigare och duktigare och att han inte är klen nu, det kan "han" själv se.

Det finns ännu ett medel mot "skäver" som ska vara bra. "Glytten" som har "skäver", ska läggas på golvet. Sedan ska man ta en kvast och feja den ut över tröskeln och så säga att man fejjar ut "skävern" på samma gång som barnet. Men precis hur man skulle säga kommer jag inte ihåg.

Marie
Hd Frost
In Höpörd

Cyrt R. Flankman
Var Kent Flankman
Hd 185 i Höpörd

Slaget.

Slaget.

När det var någon, som hade "slaget" förr i tiden,
skulle man ta hjärteblodet av ett levande djur och ge den sju-
~~ax~~ ke att dricka. Men det var alltid mycket svårt att få nå-
gon att ta blodet.

2261

49

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skendöd.

Skendöd.

När jag var liten och vi bodde i Revinge dog en kvinna, som hette mor Mätta. När de hade svept henne och lagt henne på ett sofflock - det gjorde de alltid förr i tiden, gingo de in i ett annat rum för att dricka kaffe. Då de sedan kom in i rummet där hon låg lik, blev de dukigt skrämda, ty de såg den döda sitta upprätt och plocka nålarna av svepningen. Si än kunde hon inte lämna sina ägodelar och jordiska omsorger och hon levde i många år till. Sedan kallades hon alltid "Döa Mätta".

Hjgsrind, H.

2261

50

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sista kärven.

Sista kärven kallades suggan. Om den band man
tre band. När de avlastat sista lasset kunde man
höra: "Nu kommer jag till suggan." Något vidare
var det inte med den.

Sista kärven.

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Trollen i Romeleklint.

Systematiskt register.

LINDS UNIVERSITETS
FOLK- OCH SAMFUNDSARKIV

Historier om Åsumspågen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

VisaÖ

"Jag älskar dig, min flicka..."

Visa,

"Där gingo två flickor i roselund..."

2261

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkmedicin.

2261

51.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ligga i daggen
midsonnarafton.

Ligga i daggen
midsonnarafton.

Tre år i sträck skulle man midsonnarafton
naken ligga i daggen och sedan låta daggen
torka av sig själv. Då skulle man bli stark
och duktig. Jag gjorde det bara en gång -
sen hade jag fått nog.

2261

52

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fågeltro.

Fågeltro.

Koltrasten.

Koltrasten.

Pickar koltrasten på rutan blir
det dödsfall i familjen.

Göken.

Göken.

Flyger göken mot en gård där
någon snart dör.

Södergök - brögök,
Västergök - glädjegök.
Östergök - sorgögök.
Norrgök - dögök.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tro om en sten.

Tro om en sten.

De gamla berättade, att den stora sten som
förr i världen låg mellan Hammarlunda och Harlösa, vände sig
var gång den luktade nytt bröd.